19/05/2019

Κυριακή του Παραλύτου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το παράπονο του επί 38 χρόνια παραλύτου για το οποίο κάνει λόγο η διήγηση του Ιωάννη είναι πράγματι συγκλονιστικό: « Δεν έχω άνθρωπο να με βάλει μέσα στη δεξαμενή όταν ταράσσεται το νερό». Είναι αβοήθητος και μόνος. Την βοήθεια όμως που δεν βρέθηκε ένας άνθρωπος να του προσφέρει, έρχεται να τη δώσει με το πιο δραστικό, οριστικό και αυθεντικό τρόπο ο Χριστός. Με ένα αυθεντικό λόγο Του δίνει την υγεία στον ασθενή. Όπως ο δημιουργικός λόγος του Θεού εκ του μηδενός έκανε τον κόσμο (κατά τη διήγηση της Γενέσεως), το ίδιο και ο δυναμικός λόγος του Θεού αναδημιουργεί το κατεστραμμένο από την αμαρτία και την αρρώστια πλάσμα.

Ο λόγος του Χριστού δίνει ζωή, είναι ζωοδότης λόγος. Αρκεί ο άνθρωπος να δεχθεί με πίστη και εμπιστοσύνη τον αυθεντικό αυτό λόγο που διαφέρει ριζικά από τα ανθρώπινα λόγια. Γιατί δεν προσβάλλει, αλλά βοηθεί· δεν καταστρέφει, αλλά δημιουργεί· δίνει τη ζωή και την ανάσταση. «Αυτός που ακούει το λόγο μου, λέει ο Ιησούς, και πιστεύει σ’ Αυτόν που με έστειλε έχει κιόλας αιώνια ζωή και δεν θα

κριθεί αλλά ήδη έχει μεταβεί από το θάνατο στη ζωή» (Ιωαν. 5,24). Ο θείος αυτός λόγος «μένει εις τον αιώνα» χωρίς να μεταβάλλεται ή να εξασθενεί με το πέρασμα του χρόνου και να χάνει την επικαιρότητα του. Γιατί η ελπίδα της ζωής και της κατανικήσεως του θανάτου παραμένει παντοτινός πόθος των ανθρώπων, μη επηρεαζόμενος από την τεχνική πρόοδο ή την πολιτιστική εξέλιξη, που κάνουν τον άνθρωπο ακόμη πιο δέσμιο των κατασκευασμάτων του και τον αφήνουν αβοήθητο στα βαθύτερα αιτήματα του. Μέσα στο πλήθος των ανέσεων και μηχανών που διευκολύνουν εξωτερικά τη ζωή, διαπιστώνει κανείς την απουσία του συνανθρώπου, του βοηθού, του συμπαραστάτη.

Είναι πραγματικά παράξενος ο τρόπος με τον οποίον υποδέχονται πολλές φορές οι άνθρωποι την προσφορά του λόγου του Θεού. Οι Ιουδαίοι θρησκευτικοί ηγέτες στη διήγησή μας αγανακτούν, γιατί ο Ιησούς έκανε το θαύμα την ημέρα του Σαββάτου και ζήτησε από τον ασθενή να σηκωθεί, να πάρει το κρεββάτι του και να πορευθεί θεραπευμένος στο σπίτι του μετά από 38 ετών αρρώστια. Με τη στενόκαρδη νοοτροπία τους οι εκπρόσωποι της θρησκείας τυφλώθηκαν από το γράμμα του Νόμου και δεν είδαν το Πνεύμα του Θεού που φανέρωσε στην ανθρωπότητα ο Χριστός. Νόμισαν ότι καταρρέει το όλο θρησκευτικό σύστημα των νομικών διατάξεων και παραγράφων, τη στιγμή ακριβώς που ο Ιησούς πρόσφερε την αγάπη και τη ζωή στους ανθρώπους.

Μέσα σε ένα κόσμο, που συνέθεταν από τη μια μεριά οι παραμορφωμένοι από την αρρώστια και την αμαρτία άνθρωποι και από την άλλη οι χαρακτηριζόμενοι από στενόκαρδη τυποκρατία στη σφαίρα της θρησκευτικής ζωής και αρνούμενοι τη θεία προέλευση του Ιησού Ιουδαίοι, αποκαλύπτεται ο Θεός όχι σαν τιμωρός και κριτής όλων αυτών, αλλά σαν σωτήρας που λυτρώνει από την ασθένεια, ελευθερώνει από τους ξηρούς τύπους, δίνει ζωή στους ανθρώπους και θερμαίνει την ελπίδα της αναστάσεως, αφού ο ίδιος ο Υιός του Θεού διά του θανάτου του κατανικά τον θάνατο και θριαμβεύει κατά των δυνάμεων της φθοράς και της καταστροφής.

Σε τρία σημεία κυρίως μπορεί κανείς να διαπιστώσει την διόρθωση πορείας της ανθρωπότητος που επιτελεί ο Χριστός κατά τη διήγηση της σημερινής ευαγγελικής περικοπής: 1) Διορθώνει την παραμόρφωση της ανθρωπίνης φύσεως που οδηγείται στον όλεθρο, την καταστροφή και τον θάνατο, επαναφέροντάς την στην πορεία της ζωής που οδηγεί στον κόσμο της αναστάσεως. 2) Ελευθερώνει από τον ξηρό τύπο του γράμματος του Νόμου, αποκαλύπτωντας την αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο. Και 3) Δίνει τον λόγο της αληθείας που μέσα στα ψεύτικα πολλές φορές λόγια των ανθρώπων μαρτυρεί για τη αυθεντία της θείας δυνάμεως. Όποιος πιστεύει σ’ αυτό το λόγο ξεπερνά τον θάνατο και μπαίνει στο βασίλειο της

πραγματικής ζωής της θείας και ατέρμονης ζωής.

(Ι. Δ. Καραβιδόπουλου, Καθηγ. Πανεπιστημίου, Οδός Ελπίδας, Αθήνα 1979, σ. 117-119).